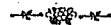

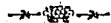
امور تحریر بہ ایچون فؤاد بکہ
وامور اداره ایچون آرتین افندی بہ
مراجعت اولنور.

مسلمکمزہ موافق آثار قبول اولنور.
درج اولنمایان اوراق اعادہ اولنماز.

معاونت

ادارہ خانہ سی باب عالی جادہ سندہ
۵۲ نومرولی « شرکت مرتبہ »
مطبعہ سیدر.

استانبول ایچون سنہ لکی مطبعہ دن
آلنق شرطیلہ ۴۰ طشرہ لره پوستہ
اجرتیلہ برابر ۶۰ غروشدر.

نسخہ سی ۱ غروش

پنجشنبه کونامری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزیرہ در

نسخہ سی ۱ غروش

﴿ نظيره ﴾

كوزلسك

كوزلسك قلب زارك شوق اميد وصالندن؛
كوزلسك طفل عشقك حسنه جعلی انفعالنندن!
كوزلسك، مهر عصمت اقتباس نور ايدر سندن؛
كوزلسك ماهيتابك لون صفوت اشتغالندن.
تبسمار صاچان بر طفل شیریندن كوزلسك سن،
كوزلسك بر يتيمك مادريله حسبالندن!
اونو تمام اغبرارك حشره سورسه بن سنی ای یار!
كوزلسك كوكلك حسنكله هر دم اشتغالندن.

كوزلسك راز عشق یارینه ايلك عرض ایدن ماهك
پریشان سوزلرندن، روینك محجوب حالندن.

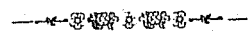
ملالك بك كوزلدر، طور محزونكله سن، هیات!
كوزلسك محتضر بر شاعرك اك صوك خیالندن!

كوزلسك، پنه بر تول ستر ایدنجه سینئه صافك،
كوزل بر ابره کیرمش آفتابك رنگ آلندن.

وجودك جامه دن تجرید ایدوب دریاه کیردكجه،
كوزلسك نوردن بر جویبارك انشالندن.

سحر لردن، شفق لردن، چیچك لردن كوزلسك سن؛
كوزلسك نوهارك كالدر آچش بر نهالندن!

ایب

﴿ حکایت [۱] ﴾

این حکایت شنو: که خطابی

تسکدستی، فقیر بیتابی

[۱] اکرم بك افنديك: «اولوم ايله اودونجي»
جنوایی منظومه مترجه لرندن فارسی به نقل ایدلشد.

از پریشانی دل و اندوه.
روزی آمد زجان خود بستوه.
بار بکشد و بر زمین انداخت؛
دل خود یکدم از الم پرداخت.
چون زرنج و زخستکی در ماند؛
ملك الموت را بزاری خواند:
پس بفرمان کردگار جلیل
خویش بروی نمود عزرائیل.
گفت: هین! بازگو، چه میخواهی؟
نکنم در رضات کوتاهی.
گفت: رنجم بسی زمردن به،
پشته هیزم پشت بنه.

صمیم دانش

{ غزل }

لب کله کون یار خنداندر
كوزلرم حسرتيله کریاندر

قامت دلرباسی نخل امل
رخ زیبای ماه تاباندر

دهن دلفریبی آب حیات
هله دندانن در غلطاندر

حلقه زلفنه اسیر اوله لی
خاطریم دائما پریشاندر

درد دلسوز عشق دلبردن
دائما کارم آه وافغاندر

قلی یاقدی آتشین نسیم
سوز سینم سوزنده پنهاندر!

صمیم دانش

منجس

۱

دوشر وقتا که ماضیدن خیاله آتشین بریاد،
تحمسوز بر حسله یانار جان الم معتاد؛
قالوب حیرتقرا بر حزن ایچنده خاطر ناشاد،
قایار چشمانی دسته آغلار، ایلرم فریاد:
بکا فریاددر، کوز یاشلر مدر ایلین امداد!

۲

نهر ماضی؟ که وجدانم زبون اضطراب ایلر،
خیالم غرق ظلمت، خاطریم پرسوز و تاب ایلر!
نهر بر فکر غمپرورینه حالم خراب ایلر؟
بکا هر واقعه ایجاب درد یحساب ایلر!
بنم چکدکارم اولق نه ممکن قابل تعداد!

۳

همان روی جفادر کوردیکم بخت سیاهدمه،
ایدر بدبختی عشقم تجلی هر نکاهدمه؛
اولوب سردی فرقت رونما فریاد و آهمده،
طورر بیک عقده حسرت دل سودا پناهدمه؛
کلیر بریاندن افکارم ظلام یاس ایلر بر باد!

۴

کوکل رنجیده هجر والم بی تاب محتدر؛
خراب آباددر، مهجور عمران مسرتدر.
اگر چه حزن و شادی هپ نصیب آدیتدر،
بنم کوکلم فقط دائم غریق یاس و قسوتدر:
بنم کوکلمه یالکر حزنه وار کویا که استعداد!

۵

بولوب غایت او محنتلر که وجدانده شدتکیر،
اولورمی زار کوکلم بر کون آیا قابل تبسیر؟
ویروب بر باشقه صورت بخت ناهموار مه تقدیر،
ایدرمی غنچه زار خاطر جانانه بر تاثیر
او محرق نغمه لکیم بلبل خامه قیلار ایجاد؟!

لطیف

